

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 51. Theses Arminianorum circa tertium, & quartum articulum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Christus Deo Patri obtulit, in se toto hu-
mano generi redimendo sit sufficiens.

Sæcul. XVI.
A.C.1600.

VI. Quia Deus universum genus hu-
manum in reconciliationis gratiam assum-
psit, & cum Adamo, omnibusque, ac sin-
gulis ejus posteris gratice fœdus iniit, ne-
mo nec infans, nec adultus propter ori-
ginale peccatum damnationi est obnoxius.

§. LI.

*Theses Arminianorum circa tertium,
& quartum articulum.*

Tertium, & quartum articulum de vir-
tutibus, præsertim autem de fide,
Remonstrantes his verbis exponebant
I. Eadem voluntatis humanæ actio, licet
diversa ratione considerata, dici non potest,
& contingens, & necessaria: contingens qui-
dem natura sua: necessaria vero respectu
Decreti divini: ea enim ratione ex vi,
& efficacia Decreti divini omnia mala ne-
cessario fierent.

II, Cum ab Adamo ante lapsum Deus
obedientiam exegerit libera voluntate præ-
standam, habituum, seu virtutum in volun-
tatem infusio locum habere non potuit, in in-
tellectum, & affectus potuit.

III. Ideo voluntas hominis, cum virtu-
tes illas admittere nequiverit, easdem per la-
psum amittere non potuit. Et voluntatis
vivificatio in mentis, & affectuum reforma-
tione consistit.

T t 4

IV.

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

IV. Deus autem ante statum regenerationis, gratiam salvificam certis gradibus iis largitur, qui reliquis imaginis Dei scintillis recte sunt usi, quemadmodum scriptum est: *Habenti dabitur.*

V. Post lapsum in statu peragenda regenerationis, injusiones habituum, seu virtutum tum in voluntatem, tum in intellectum, & affectus (si ordinariam conversionem spectes) repugnant mediorum, quibus Deus in homine novam vitam operari vult, administrationi.

VI. Itaque fides, qua primum convertimur, & a qua fideles nominamur, actus est, non habitus a Deo infusus, ex quo actus fidei oriatur: alioqui voluntas hominis (cum habitus infusus sit irresistibilis) haberet sese mere passive, pateretur, non ageret.

VII. Hujus actus fidei causa est Dei gratia, non omnipotens; (quasi ita fidem in homine operaretur, ut voluntas libertatis sua ei resistere, atque omnino fidei actum impedire nequiret) sed ea tantum ratione potens, ut suaviter in consensum alliciens suavisu suo a voluntate resistente perpetuo rejici possit, ne ullus unquam fidei actus consequatur.